

ποδαράτο

ποδαράτο, το, ουσ. [ουδ. του επιθ. ποδαράτος]. **1.** η πεζοπορία, ο ποδαρόδρομος: «ο γιατρός μου σύστησε δυο ώρες ποδαράτο κάθε μέρα». **2.** ως επίρρ., με τα πόδια, πεζή: «βαρέθηκα να γυρίζω κάθε βράδυ ποδαράτο στο σπίτι»·

- το *κόβω ποδαράτο*, πηγαίνω με τα πόδια, πεζοπορώ: «μόλις βγήκε απ' το καφενείο, το 'κοψε ποδαράτο για το σπίτι του»·

- το *παίρνω ποδαράτο*, βλ. φρ. το *κόβω ποδαράτο*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας